

den Forflaring, som den ærebe Minister nu her har hørt, maatte kunne modtages af ham, uden at komme i Strid med de Anskuelfer, han i det Hele har udtalt. Der er blot et Punkt, med Hensyn til hvilket vi ikke have kunnet følge den ærebe Minister, nemlig forsaavidt vi ikke nu, saalænge denne Lov er gylbig, og det er den, som der staaer i vort Forslag, „indtil videre“, ville give vor Approbation til den forandrede Plan for Akademiet, som har været os forelagt. Det er, som sagt, det Æneste, vi, som have stillet dette Forslag, ikke have villet gaae ind paa; vi have blot villet give en Lønningsforhøielse.

H. Sage: Uagtet den sidste ærebe Taler atter har anbefalet sit Forslag under Nr. 2, kan der efter den ærebe Ministers Udtalelse neppe være Tvivl om, at dette Forslag ikke vil blive antaget. Det synes mig ganske naturligt, at man ved 2den Behandling vedtog det Forslag, der var stillet af to Medlemmer af Udvalget; det udmærkede sig i høi Grad ved sin Simpelt og tiltalte Beseftenheden. Det stillede Sagen naturligt saaledes, at der var Tale om et Forhold, som det var vanskeligt for os at have nogen Mening om, og at vi derfor, overladende Ministeren og Akademiet at afgjøre Sagen, stillede en større Sum til deres Raadighed i Tillid til, at saa vilde denne Sag nok gaae i Orden. Men det synes mig dog, at vi derved stillede os paa et altfor besseftent Standpunkt, om jeg saa maa sige. Saameget fremgaaer dog klart af hvad der er fremkommet for Forsamlingen, at det nuværende Massineri er tungt, besværligt og har et fornemt Præg, og at man ønsker et simplere og mere brugbart. Ministeren henvender sig til Thinget for at søge Rigsdagens Støtte i saa Henseende. Det maa erindres, at det ofte er overmaade vanskeligt for en Minister at bryde en Corporations Modstand, og det vilde være urigtigt fra Rigsdagens Standpunkt at slyde den Deel af Ansvaaret fra sig, der skal ligge deri, at man i saadanne Tilfælde maa arbejde sammen med Ministeren. Er det, som er foreslaaet, bedre end hvad der er? Saameget synes jeg dog vi maae kunne sige, om vi ellers ikke ere istand til at bedømme det

hele Forhold. Gaae vi den Vej, som den ærebe Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) bevægede Fleertallet til at gaae forrige Gang, vil det Bestaaende vedblive at være, som det er, og Ministeren kan da ikke let bryde Modstandskraften, og Rigsdagen har gjort Sit til at modarbejde den Tanke, der ellers altid er den ledende ved Bevillinger, hvad den ærebe Rigsdagsmand for Odense Amts 3die Valgkreds (Fallefen) jo ogsaa gjorde opmærksom paa, nemlig at indskænke Embedsmændenes Antal og bidrage til, at Massineriet dog kan gaae bedre. Jeg troer det er rigtigt, at vi gjøre Vort til, at en Forandring kan fremkomme, og Saameget fremgaaer, synes jeg, af hvad der er fremkommet, at der er udmærkede Kunstnere og Folk, som forstaae sig paa Sagerne, der have tilraadet at gaae den Vej, som Ministeren og tvende af Udvalgets Medlemmer nu have tilraadet, saa at man ogsaa i saa Henseende kan være rolig for, at der ingenlunde har manglet, ligesom paa et tidligere Stadium, saaledes heller ikke paa et senere, en sagkyndig Bistand ved Affattelsen af Forslagene.

J. N. Hansen: Da denne Sag var til anden Behandling, udtalte den ærebe Culusminister, at Forskjellen mellem, hvad der dengang blev vedtaget efter Forslag af Rigsdagsmanden fra Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) og mig, og det Forslag, der forelaa fra tvende andre Medlemmer af Udvalget, (Fallefen og H. H. Rahfer), var meget ringe, og at han var istand til at kunne modtage hvilket af disse to Forslag, der blev vedtaget. Der var efter hans Udtalelser dengang ikke nogen væsentlig Forskjel mellem disse to Forslag, men han ønskede dog, at det Forslag af de nævnte tvende Rigsdagsmænd, der nu atter idag ligger for til tredie Behandling, maatte blive vedtaget. I det den ærebe Minister nu idag erklærer, at han ikke kan modtage det Forslag, som blev vedtaget ved anden Behandling, ansværlig han Grunden hertil at være den Hovedtanke, som han mener ligger bagved, men som ikke er udtrykt i selve Forslaget. Nu er det dog Noget, som altid og fra alle Sider har været paastaet og indrømmet, at det er